

til Folkethinget, som blev behandlet i Finantsudvalget et Par Gange, fra Grosserer Hartvigsen. Det gik ud paa, at han havde sluttet en Overenskomst med den ærede Krigsminister, der endog var faavidt fremmet, efter hans egen Mening vel at mærke, at han mente, han kunde jagtøge det ærede Ministerium til Opfyldelsen af, hvad han kaldte sin Ret, og denne Ret var efter hans Opfattelse den, at han skulde have den gamle Kaserne og selv opføre en ny ude paa Østerbro uden yderligere Udgift for Statskassen. Finantsudvalget gjorde første Gang ingen Indstilling, fordi det ikke kjendte den ærede Krigsministers Spar til den Paagjældende. Anden Gang fik vi Svaret, men det var tæt ved Samlingens Slutning, og man endte derfor med i selve Betænkningen at udtale, at man forventede, at Krigsministeren vilde give Thinget en Meddelelse om hele denne Sags Gang. En saadan Meddelelse er imidlertid ikke bleven givet. Efter at jeg har gennemgaaet Andragenderne, har jeg set, at medens der er Meddelelse om alle de øvrige Andragender, saa er der Intet om dette Andragendes Skjebne. Det forekommer mig, at det var endnu ønskeligere for Statskassen og i dens velforstaede Interesse, forudsat naturligt, at den tilbørlige Garanti er tilstede, at blive fri for at udrede Noget, end at give en halv Million Kr. Man gaar selvfølgelig ud fra, at, dersom det forhold sig rigtig, at den ærede Krigsminister har sluttet et Arrangement med Grosserer Hartvigsen, som endog er saa vidt fremme, at han mener at kunne have Ret til at jagtøge Ministeren, saa maatte dette Arrangement være af en saadan Art, at ogsaa de militære og menneskelige Interesser i det Hele, denne Sag vedrørende, ere tilfredsstillende. Jeg vilde derfor meget ønske, at den ærede Krigsminister vilde oplyse os om denne Sags Gang. Dette Spørgsmaal kunde jo ellers blive stillet og vilde maasse ogsaa blive stillet til den ærede Minister gennem Udvalget for Andragender eller rettere gennem Finantsudvalget, til hvilket Andragenderne blive henviste. — Jeg skal slutte mig til den ærede sidste Læser, hans Onske om, at den Uddannelse af Husarrekruiterne, der nu foregaar paa Jagersborg, maatte komme til at foregaa i Kjøbenhavn. Jeg mindes, at den ærede Læser ifjor, da hans Forespørgsel var for, sagde, og vistnok med nogen Ret, at det var en bekendt Sag, at her i Kjøbenhavn blive Rekrutterne i Reglen behandlede menneskeligt, og at, selv om der kunde være Officerer, der vare tilbøielige til at bruge mindre velsagte Udtryk, saa sagde de gjerne, naar Kjøbenhavnerne kom: nu maa vi passe paa os, nu kommer Hr. Spørensen og vil se paa os. Jeg tror altsaa nok, at det er godt, om Døvelserne komme til at foregaa for Alles Dine, for at de Misbrug, som mulig ere tilstede, — jeg skal ikke udtale mig nærmere derom, da jeg ikke kjender dem, jeg skal vel være mig for at

udtale, hvad jeg ikke kjender, men vi have jo hørt forskellige Udtalelser fra flere Sider om, at de ere tilstede — kunne blive afhjulpne. Jeg skal derfor støtte den Udtalelse, den ærede sidste Læser kom frem med, at det ogsaa vil være i Sagens velforstaede Interesse, at, skulle vi have en ny Kaserne, skulle vi lade den blive saa stor, at Rekrutterne fra Jagersborg kunne komme herind. Jeg vil altsaa henstille til den ærede Krigsminister, om han i Sagens Interesse og uden at stabe nogen anden Interesse kunde give Meddelelse om, hvorledes det hænger sammen med denne Hartvigsenste Sag, hvorefter denne Mand vil opføre en hel ny Kaserne uden mindste Udgift for Statskassen, naar han fik de gamle Bygninger, thi jeg kan ikke negte, at jeg tror, at, naar de behørlige Garantier ere tilstede, den private Mand da som Regel bygger billigere end Staten. Jeg vilde sætte Pris paa, at dette Arrangement under den af mig nævnte Forudsætning kunde komme tilstede.

Winther: Det glæder mig at have hørt de to ærede foregaaende Læsere udtale Onsket om, at, naar et saadant Etablisement skulde oprettes, Rekrutskolen da ogsaa vilde blive bragt i Forbindelse dermed. Det forekommer mig, at der efterhaanden har dannet sig en saa uhyggelig Forestilling i Befolkningen i det Hele angaaende dette Etablisement paa Jagersborg, at det var ønskeligt, at dette Navn bøde bort som Rekrutskole for Gardehusarerne, og jeg kan heller ikke se, hvorfor man ikke, naar man dog skal erhverve et stort Terræn, skulde kunne staa sig et, der gav tilstrækkelig Plads ogsaa til at staa Rekrutskolen herind. Skulde det være absolut umuligt? Jeg tilstaa, at det gaar mig saaledes i min Tver for at staa Rekrutskolen herind, at jeg vilde foretrække, at en af Eskadronerne blev lagt derhen, hvor nu Rekrutskolen er, og man derved fik Rekrutskolen her ind til Byen. Der kommer jo nu snart en Sag frem efter det Løfte, der er givet af Krigsministeren, hvor man kan staa Veilighed til at gjøre et Indblik i, hvad der foregaaar paa det nævnte Sted. Jeg skal derfor ikke her indlade mig paa at udtale mig derom. Saalænge man ikke har set alle Afstykkerne igjennem, kan man jo ikke have fuld juridisk Ret til at udtale sig om selve Sagen. Saameget er vist, at den Mand, der har hersket derude, er bleven mistænkt for ikke være den bedste, om nu med Rette eller ikke, vil den omtalte Sag komme til at vise. I ethvert Fald forekommer det mig at maatte være beroligende for dem, der skulle lere deres Sønnen af til dette Etablisement, om denne Rekrutskole er paa et saadant Sted, hvor ogsaa Offentligheden kan føre en vis Kontrol dermed, uagtet jeg er ganske enig i, at man ikke skal tillade Uvedkommende at fare ind paa et Sted, hvor der foretages offentlige Forretninger. Om man kan komme til nogen Kundskab gennem et Statit,